

NIỀM VUI ĐÍCH THỰC

Một câu chuyện có thật xảy ra ở Hoa Kỳ. Câu chuyện được lan truyền trên Internet này nói với mọi người rằng: Thiên lý thiện ác hữu báo đối với bất cứ ai đều có hành động, thuận theo thiên lý chính là phúc báo.

Dưới đây là câu chuyện của Seine Marne.

Đó là một buổi tối đầu xuân tháng hai, trên trời có chút mưa tuyết lất phất, Seine Marne đang lái chiếc xe Ford từ Portland đến Sheridan để ký hợp đồng đặt hàng. Hợp đồng này rất quan trọng, nó gần như quyết định số phận của công ty ông, là kết quả của hơn ba tháng đàm phán gian khổ.

Seine Marne vô cùng vui vẻ, ngâm nga một giai điệu trên suốt quãng đường. Trên đường vắng xe, không có đèn xanh nên ông lái xe rất nhanh. Khi đến nơi hẹn, lúc dừng xe, ông dường như nhìn thấy điều gì đó qua ánh đèn? Seine Marne cúi xuống nhìn kỹ hơn và phát hiện có gì đó kỳ lạ ở bánh trước bên phải. Khi đến gần, ông ngửi thấy mùi máu tanh nồng nặc. Khi ông chạm vào nó, nó thực sự là máu! Seine Marne giật mình, đột nhiên trở nên căng thẳng, chẳng lẽ ông đã tông vào ai đó khi đang lái xe với tốc độ cao? Ông cố gắng nhớ lại nhưng dường như không có ấn tượng gì về việc chiếc xe tông vào vật thể nào. Nhưng vết máu trên bánh xe là có thật!

Nhưng giữa sự giàu có sắp đến gần và vụ tai nạn xe hơi, Seine Marne không hề do dự, tự nhủ nếu không nhanh chóng quay ngược lại để tìm người có thể đã bị mình làm bị thương thì hậu quả sẽ khủng khiếp biết bao! Có lẽ mạng sống của họ còn có thể cứu được? Ông lập tức lên xe, nổ máy, quay đầu xe và quan sát kỹ con đường mình đã đi.

Lúc này, đối tác kinh doanh đang chờ ký hợp đồng đã gọi điện hỏi ông tại sao không chú ý theo đúng thời gian? Họ giục ông nhanh lên! Seine Marne xin lỗi và giải thích rằng mình cũng đang hối hả sẽ đến đó ngay. Đối tác kinh doanh đang đợi ở đó rất tức giận và hét lên: “Đẹp! đồ không đúng giờ!” rồi cúp điện thoại.

Seine Marne sửng sốt, đó là một hợp đồng trị giá 3 triệu đô la Mỹ! Ông thật muốn chạy tới, bản hợp đồng này có ý nghĩa sống còn với ông! Số phận đời ông sẽ được thay đổi, bởi bản hợp đồng này! Tuy nhiên, ông vẫn lái xe đi tiếp. Trong mắt ông dường như nhìn thấy người bị thương đang nằm trên vũng máu, rên rỉ đau đớn, mạng sống của họ đang bị đe dọa.

Trong đêm sương mù, Seine Marne vừa lái xe vừa nhìn dọc đường. Cuối cùng đi gần nửa đường, ông nhìn thấy bóng một người nằm ở đó! Ông vội đỗ xe rồi bước ra ngoài. Một cô bé mười ba, mười bốn tuổi đang nằm bất tỉnh trên đường. Cô bé bị thương ở đầu và máu chảy rất nhiều. Seine Marne bế bé gái lên và đưa bé đến bệnh viện. Sau khi được giải cứu, cháu bé tạm thời thoát khỏi cơn nguy kịch nhưng vẫn bất tỉnh.

Cảnh sát đã liên lạc với cha mẹ của cô bé, cặp vợ chồng vô cùng yêu thương con gái đã găm lên và đánh Seine Marne tới tấp. Seine Marne không bào chữa và âm thầm chịu đựng trong nước mắt. Ông nghĩ rằng nếu mình là cha mẹ của đứa trẻ, ông cũng sẽ đâm đá hung thủ! Ông bị đánh đến mức mũi bầm tím, mặt sưng vù, nhổ ra hai chiếc răng đầy máu. Khi về nhà, gia đình nói ông thật ngu ngốc, vì không có bằng chứng nào chứng minh ông là hung thủ mà tại sao ông làm vậy? Tại sao lại nhận trách nhiệm về mình?

Seine Marne không giải thích nhiều, ông gác lại công việc kinh doanh trong tay, hàng ngày hộ tống bé gái bị thương tên Catherine đến bệnh viện, đồng thời thanh toán mọi chi phí y tế kịp thời. Catherine hôn mê trong 26 ngày và Seine Marne đã bảo vệ cô bé trong 26 ngày ấy, tiêu tốn 38.000 USD chi phí y tế.

May mắn thay, đến ngày thứ 27, Catherine cuối cùng cũng tỉnh dậy và nói cho mọi người biết sự thật: *Vào ngày xảy ra sự việc, cô bé đang mang tập hồ sơ tranh về vùng quê để phác họa, trên đường về, cô nhớ rất rõ mình bị một chiếc xe máy màu đỏ đang chạy rất nhanh đụng ngã!*

Cảnh sát đã ghi lại lời kể của cô và gọi đến video giám sát trên đường phố ngày hôm đó, từ video giám sát, họ xác nhận được lời kể của cô bé và đã tìm ra chủ nhân của chiếc xe máy màu đỏ gây tai nạn! Vết máu trên bánh xe Seine Marne chỉ là vết máu nhỏ giọt trên mặt đất khi Catherine bị xe máy tông phải.

Sự tình trở nên rõ ràng. Cha mẹ cô gái ôm ông khóc, ông không phải là người gây tai nạn, mà là ân nhân cứu mạng của cô gái này! Nếu như không phải ông ấy quay lại kịp thời, đưa cô gái đến phòng cấp cứu của bệnh viện thì có lẽ cô gái đáng yêu này đã sớm không còn!

Câu chuyện của ông đã khiến cả nước Mỹ cảm động, và vận mệnh của ông cũng vì thế mà thay đổi. Những hợp đồng kinh doanh đến như mưa tuyết, khiến ông choáng ngợp. Mọi người đều tin rằng đồng hành cùng một doanh nhân như vậy sẽ dẫn đến thiên đường!

Trong cuộc phỏng vấn với đài truyền hình địa phương, câu trả lời của Seine Marne với phóng viên rất đơn giản: *"Lúc đó, tôi chỉ nghĩ nếu không quay lại kiểm tra thì **tôi sẽ không bao giờ cảm thấy thoải mái trong cuộc đời.** Tôi làm điều này chỉ để thỏa mãn lương tâm của mình, **tôi không có quyền lựa chọn giữa sinh mạng của người khác và lợi ích kinh doanh**".*

Buồn khóc đã đành. Vui cũng khóc. Run lên vì sung sướng. Gia đình cô gái ôm ân nhân không ngăn được dòng lệ vì quá vui mừng thấy con mình chết đi sống lại. Ông Seine Marne cũng sung sướng hả hê vì đã làm việc tốt lành khiến lương tâm ông thoải mái. ***Mọi người đều hớn hở vui mừng, một niềm vui chưa hề có, một niềm vui đích thực khôn tả, nói không nên lời. Niềm vui ấy rơi đúng vào Chúa Nhật Hồng hôm nay, Chúa Nhật của niềm vui,*** như thư Thánh Phaolô Tông đồ gửi tín hữu Philipphê trong **Bài Đọc II:**

"Anh em thân mến, anh em hãy vui luôn trong Chúa! Tôi nhắc lại một lần nữa: anh em hãy vui lên! Đức ôn hoà của anh em phải sáng tỏ trước mặt mọi người,

vì Chúa đã gần đến. Anh em đừng lo lắng gì hết, nhưng trong khi cầu nguyện, anh em hãy trình bày những ước vọng lên cùng Chúa, bằng kinh nguyện và lời cầu xin đi đôi với lời cảm tạ. Và bình an của Thiên Chúa vượt mọi trí hiểu, sẽ giữ gìn lòng trí anh em trong Chúa Giêsu Kitô.” (Pl 4, 4-7)

Như cộng đoàn hân hoan **Đáp Ca Thánh Vịnh**:

“Hãy nhảy mừng và ca ngợi, Các người sẽ hân hoan mức nước nơi suối Đấng cứu độ: Hãy tung hô Chúa, hãy kêu cầu thánh danh Người, hãy công bố cho các dân tộc biết các kỳ công của Người, hãy nhớ rằng danh Người rất cao trọng. **Hãy hát mừng Chúa**, vì Người đã làm những việc cả thể, hãy công bố việc này trên khắp địa cầu. Hỡi dân Sion, **hãy nhảy mừng và ca ngợi**, vì ở giữa người, có Đấng Thánh của Israel thật cao cả.” (Is 12, 2-3. 4bcd. 5-6)

I- NIỀM VUI ĐÍCH THỰC CHỈ CÓ ĐƯỢC KHI SỐNG LỜI CHÚA

Niềm vui đích thực xuất phát từ con tim do lương tâm điều khiển. Con tim làm điều thiện vì lương tâm nhắc nhở. Ông Seine Marne trả lời phóng viên “*tôi sẽ không bao giờ cảm thấy thoải mái trong cuộc đời. Tôi làm điều này chỉ để thỏa mãn lương tâm của mình, tôi không có quyền lựa chọn giữa sinh mạng của người khác và lợi ích kinh doanh*”. Đối với người Kitô hữu, ấy là làm theo lời Chúa dạy, là thực hiện theo thánh ý Chúa, là “sống lời Chúa” đem yêu thương ủi an đời hấp hối như Chúa đã yêu thương.

* Mẹ Têrêxa Calcutta mẫu gương của lòng bác ái yêu thương tận hiến cả cuộc đời cho những người bất hạnh bị vứt ra ngoài lề xã hội. Khi người ta xin Mẹ lời khuyên để sống bình an, hạnh phúc, **Mẹ đã nói: “*Quý vị hãy về và ban tặng cho nhau những nụ cười... Hãy cười tươi với tất cả mọi người, bất luận người đó là ai! Với những nụ cười tươi như thế, quý vị sẽ lớn lên trong tình yêu hỗ tương*”.**

* Đức Đáng Kính Hồng Y Phanxicô Nguyễn Văn Thuận trên “Đường Hy Vọng”: ngài luôn luôn nở nụ cười với hết mọi người cười, với cả kẻ thù nơi nhà tù cách ly với thế giới bên ngoài, nơi bị đầy ải bởi những tội hiềm, đổ kỵ, kỳ thị ghét bỏ không khoan dung ngài nói: “*Vui với người thương con. Vui với người ghét con. Vui lúc con hớn hở. Vui lúc lòng con đau khổ tê tái. Vui lúc mọi người theo con. Vui lúc con cô đơn bị bỏ rơi. Vui tươi và làm cho mọi người đến với con cũng cảm thấy bầu khí vui tươi, mặc dù lòng con tan nát. Đó là thánh thiện hơn mọi sự ăn chay, hãm mình*” (sách Đường Hy Vọng, số 539), vì theo Ngài: “một ông thánh buồn là một ông thánh đáng buồn”. Ngài còn nói: “*Con không có tiền? Con không có quà để tặng? Con không có gì cả. Con quên tặng họ niềm vui, tặng sự bình an mà thế gian không thể cho được, kho tàng vui tươi của con phải vô tận*” (ĐHV. số 540).

* Thánh Tử Đạo Lê Bảo Tịnh khi còn là thầy dạy, từ nhà giam tại Hà Nội ngày 24.04.1843, thầy viết thư gửi cho các bạn ở chủng viện Vĩnh Trị: “*Tôi, Phaolô Lê Bảo Tịnh, đang mang gông xiềng vì Đức Kitô, từ ngục thất tôi gửi về các bạn những lời chào thân ái, và chắc chắn là những lời chào sau cùng... Lao tù này, quả thực là hình ảnh sống động của hỏa ngục đời đời. Ngoài xiềng xích gông cùm còng chân tay, còn có giận dữ, oán thù, nguyên rủa, tục tĩu, cãi lộn, bậy bạ, chửi thề, nói hành, và sau đó là chán nản, buồn sầu, ruồi muỗi, chấy rận, bọ mạt, nhất là những con rệp chui rúc trong bao gối, chăn chiếu, quần áo... rất khó chịu. Còn có oán hận vua quan, thù ghét bạn hữu và chửi bới cha mẹ!... Ngoài những điều đã kể trên đây, còn có cảnh mùa hè nóng nực, mùa đông lạnh cóng. Tôi chưa bao giờ được nhìn thấy mặt trăng và ngôi sao, suốt cả năm không khi nào ngủ trọn một đêm, chỉ được một canh hai canh, vì canh nào cũng kiểm điểm số tù nhân bằng cách dùng cái mõ bằng gỗ đập mạnh vào nhau rồi hò: một hai ba..., các xiềng còng chân chật quá nên càng xiết vào da thịt, vì thế tù nhân không tài nào ngủ được tới sáng... Nhưng nhờ ơn Chúa, ở giữa những cực*

hình thường làm cho các tù nhân khác phải sầu khổ, **tôi lại được tràn ngập hoan lạc, vì tôi không cô đơn, nhưng Chúa Kitô ở với tôi.** Chính Người, Thầy của chúng ta, chịu đựng sức nặng của cây thập giá, phần tôi, tôi chỉ vác cách nhẹ thôi. Vì Người không phải chỉ đứng xem chiến đấu nhưng chính Người chiến đấu và đắc thắng. Chính Người sẽ kết thúc cuộc chiến đấu...". Thầy lại được ra khỏi ngục, tiếp tục tu, làm linh mục chui, trở thành giám học chủng viện Vĩnh Trị, để rồi lại bị bắt giam tại nhà tù Nam Định, ngày 6.04.1857, tức là mười hai ngày trước khi chịu tử đạo, cha viết cho chủng sinh: "Chúng con hãy ca tụng Chúa nhân lành vì việc Người đã thực hiện nơi cha", sau đó cha kể sơ qua về đời sống khổ cực trong lao tù, rồi tâm sự: "Cha cảm tạ Chúa đến muôn đời vì Người cho cha được sống trong yên lặng, cha có thể cầu nguyện và suy niệm tùy ý. Cha sung sướng tin tưởng rằng không gì có thể phân ly cha khỏi tình yêu Chúa Kitô, dù tù tội, đói khát, gươm giáo hay cái chết, **vì Chúa Kitô là sự sống của cha.**"

Tất cả các ngài đã "Sống Lời Chúa", các ngài kết hợp mật thiết với Chúa không hề xa Chúa bao giờ.

Quả vậy, Chúa luôn luôn ở giữa chúng ta để giải cứu chúng ta khỏi tay quân thù như lời ngôn sứ Sôphônia trong **Bài Đọc I** loan báo cho dân tin vui, và kêu gọi dân Người đừng sợ nữa hãy hân hoan nhảy mừng đón Chúa:

*"Hỡi thiếu nữ Sion, hãy cất tiếng ca! Hỡi Israel, hãy hoan hỉ! Hỡi thiếu nữ Giêrusalem, hãy hân hoan và nhảy mừng hết tâm hồn! **Chúa đã rút lại lời kết án người và đã đẩy lui quân thù của người. Vua Israel là Chúa ở giữa người, người không còn sợ khổ cực nữa**"* (Xp 3, 14-15).

Trong ngày đó, ở Giêrusalem thiên hạ sẽ nói rằng: Hỡi Sion, **đừng sợ**, tay người sẽ hết rã rời! Chúa là Thiên Chúa người, là Đấng mạnh mẽ ở giữa người, chính Người cứu thoát người. Người hân hoan vui mừng vì người. Người cảm động yêu thương người, và vì người, Người sung sướng reo mừng. Những kẻ hư hỏng bỏ lề luật, Ta sẽ quy tụ họ lại, vì họ cũng là con cái người.

II- ẤY LÀ CANH TÂN ĐỜI SỐNG BẰNG THỰC LÒNG SÁM HỐI VÀ MỞ LÒNG QUẢNG ĐẠI BAO DUNG

Gioan thanh tẩy trong phép rửa thống hối. Ông rao giảng lòng thống hối để thanh tẩy tâm hồn khỏi những khát vọng bất chính, khỏi những hẹp hòi thiên cận, khỏi chai đá vì gian tham, bóc lột, vì ích kỷ bất công, vì đam mê dục vọng. Ông kêu gọi **sống trong sự thật, đơn sơ, chân thành, thực thi công bình bác ái bao dung, bởi tất cả những điều thiện hảo đó chính là hoa trái của sự sám hối.** Ông kêu gọi sống thánh thiện nhân hậu trong môi trường hoàn cảnh của mỗi người. Với nhân viên thu thuế và bộ đội, ông nhắc nhở sống công bình trong khi thi hành nhiệm vụ, chống lại những ước muốn tham lam.

Gioan làm đúng cương vị của người tiền hô dọn đường cho Chúa đến. Ông trả lời dân chúng, ông rửa tội họ trong nước thanh tẩy, ông chẳng đáng xách quai dép cho Đấng Thiên Sai sắp đến, Người sẽ rửa hoạ trong Lửa Thánh Thaân. Ông viện dẫn những yêu sách các tiên tri đã công bố. Đó là lời giảng dạy mà ta gặp thấy ví dụ như trong tiên tri Mikêa: *"Với cái gì tôi sẽ trình diện trước Giavê, tôi sẽ phủ phục trước Thiên Chúa Đấng tối cao? Tôi ra trình diện với của lễ, với bò con một năm ư? Đức Giavê lại thích hàng ngàn chiên đực hay là hàng vạn sông dầu sao? Phải chăng tôi nên dâng con đầu lòng của tôi vì sự phạm pháp của tôi và trái của thân thể tôi vì tội lỗi linh hồn tôi sao? Hỡi người, Người đã tỏ cho người điều gì là thiện; **điều mà Đức Giavê đòi người há không phải là thực thi công bình, yêu mến sự nhân từ và bước đi cách khiêm nhường với Thiên Chúa của người sao?**"* (Mi 6,6-8).

Quả vậy như **Tin Mừng** tường thuật:

Khi ấy, dân chúng hỏi Gioan rằng: “Vậy chúng tôi phải làm gì?” Ông trả lời: **“Ai có hai áo, hãy cho người không có; ai có của ăn, cũng hãy làm như vậy”**. Cả những người thu thuế cũng đến xin chịu phép rửa và thưa rằng: “Thưa Thầy, chúng tôi phải làm gì?” Gioan đáp: **“Các người đừng đòi gì quá mức đã ấn định cho các người”**. Các quân nhân cũng hỏi: “Còn chúng tôi, chúng tôi phải làm gì?” Ông đáp: “Đừng ức hiếp ai, đừng cáo gian ai; **các người hãy bằng lòng với số lương của mình**”.

Vì dân chúng đang mong đợi và mọi người tự hỏi trong lòng về Gioan rằng: “Có phải chính ông là Đức Kitô chăng?” Gioan trả lời cho mọi người rằng: “Tôi lấy nước mà rửa các người, nhưng Đấng quyền năng hơn tôi sẽ đến, – tôi không xứng đáng cởi dây giày cho Người, – chính Người sẽ rửa các người trong Chúa Thánh Thần và lửa. Người cầm nia trong tay mà sảy sên lúa của Người, rồi thu lúa vào kho, còn rơm thì đốt đi trong lửa không hề tắt!” v.v... (Lc 3,10-18)

III- LỜI NGUYỆN

Lạy Chúa

Chúa Nhật Hồng hôm nay con vui mừng trông chờ Chúa đến,
Chúa ban hồng ân an bình cho nhân thế hết lầm than.

Nhưng sao Chúa lại sinh ra trong cơ hàn gian truân đau khổ?

Nhưng sao Chúa lại cam gánh nhục hình hiển cả mạng mình?

Con bèn than thở với Chúa tử bi:

Để làm chi,

Khi Ngài bỏ ngai trời xuống thế?

Để làm chi,

Khi Ngài cam làm kẻ phạm-nhân?

Để làm chi,

Khi sinh trong hang đá cơ hàn?

Để làm chi,

Khi phải chịu roi đòn xỉ-vả?

Để làm chi,

Khi chuốc lấy thập-giá, thương đau?

1- Vì yêu nhân-loại thiết tha

Xót thương chúng lụy quý ma chống Ngài,

Ngài cam gánh kiếp đoạ-đầy,

Nhận mang án tử chết thay loài người.

Ôi! Tình yêu cao cả tuyệt vời!

Ngài sinh xuống thế cứu độ chúng sinh.

2- Ngoài kia nhân loại giết nhau,

Bất tuân thánh chỉ giới răn Chúa đòi,

Rời xa bác ái đường Ngài,

Ngài cam gánh tội chết thay loài người

Ôi! Tình yêu cao cả tuyệt vời!

Ngài sinh xuống thế kêu gọi thương nhau.

3- Đồng ca tụng bừng xiết bao

Hát dâng Thánh Vịnh cất cao cung đàn

Ngợi ca Chúa xuống gian trần,

Người kêu chiêm lạc rủ nhau về ràn.

Ôi! Tình yêu cao cả tuyệt vời!

Ngài ban ân phúc, đất trời hân hoan.

<https://youtu.be/d3C-CKB3RGk>

Ben. Đỗ Quang Vinh